

BÖLÜM 4

ÖĞRETME VE ÖĞRENMEDE İÇERİK SEÇİMİ VE DÜZENLENMESİ

DOI: 10.37609/akya.3797.c468

Handan KOCABATMAZ ¹

Sizce;

“Öğrenme yaşantısını etkili kılan, öğretilen içeriğin ne olduğu mudur, nasıl sunulduğu mu?”

“Tüm öğrenciler için aynı içeriğin sunulması, mümkün müdür? Neden?”

“Gerçek hayatta bu bilgi ne işime yarayacak?’ sorusu sorulmazsa, o içerik anlamlı mıdır?”

¹ Öğr. Gör. Dr., Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, handank@gazi.edu.tr, ORCID iD: 0000-0002-6348-3818

- » Öğrencilerin Ön Bilgilerini ve Yaşantılarını Dikkate Alın: Yeni bilgileri, öğrencilerin ön bilgileriyle ilişkilendirerek sunun. Bu, anlamlı öğrenmeyi destekler.
- » Etkili Soru Sorma ve Tartışma Tekniklerini Kullanın: İçeriği aktarırken sadece bilgi vermeyin, açık uçlu sorularla düşünmeyi teşvik edin. Öğrencilerin sorular sormasına fırsat verin.
- » İçeriği Farklı Düzeylerde Sunun (Bilişsel, Duyuşsal, Devinişsel): Öğrenme sadece bilişsel değil; duyuşsal (tutum, değer) ve devinişsel (beceri) boyutlarıyla da gelişir. İçeriği buna göre yapılandırın.
- » Geri Bildirim ve Esneklik Sağlayın: İçeriğin anlaşılabilirliğini sürekli kontrol edin. Geri bildirimlere göre içeriği yeniden şekillendirmekten çekinmeyin.

KAYNAKLAR

- Alkan, C., Deryakulu, D. ve Şimşek, N. (2001). Eğitim Teknolojisi: Kuramlar, Kavramlar, Politikalar ve Gelişmeler. Anı Yayıncılık.
- Bloom, B. S., Englehart, M. D., Furst, E. J., Hill, W. H., & Krathwohl, D. R. (1956). Taxonomy of Educational Objectives, Handbook I: The Cognitive Domain. David McKay Company.
- Bruner, J. S. (1960). The Process of Education. Harvard University Press.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2018). Bilimsel Araştırma Yöntemleri. Pegem A Yayıncılık.
- Demirel, Ö. (2023). Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Program Geliştirme. Pegem A Yayıncılık.
- Ertürk, S. (1972). Eğitimde Program Geliştirme. Meteksan Yayınları.
- Ormrod, J. E. (2016). Educational Psychology: Developing Learners (9th ed.). Pearson.
- Pinar, W. F. (2004). Understanding Curriculum: An Introduction to the Study of Historical and Contemporary Curriculum Discourses. Peter Lang.
- Reigeluth, C. M. (Ed.). (1999). Instructional-Design Theories and Models: A New Paradigm of Instructional Technology, Vol. II. Lawrence Erlbaum Associates.
- Sönmez, V. (2013). Eğitim Programı ve Öğretim. Anı Yayıncılık.
- Şahin, A. E. (2014). Eğitim Programları ve Öğretim. Nobel Akademik Yayıncılık.
- Taba, H. (1962). Curriculum Development: Theory and Practice. Harcourt, Brace & World.
- Tyler, R. W. (1949). Basic Principles of Curriculum and Instruction. University of Chicago Press.
- Varış, F. (1996). Eğitimde Program Geliştirme: Teori ve Teknikler. Alkım Yayınevi.
- Wiggins, G., & McTighe, J. (2005). Understanding by Design. ASCD.
- Akyüz, Y. (2012). Türk eğitim tarihi: M.Ö. 1000-M.S. 2012. Pegem Akademi.
- Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001). A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives. Longman.
- Apple, M. W. (2004). Ideology and curriculum. Routledge.
- Audi, R. (2011). Epistemology: A contemporary introduction to the theory of knowledge (3rd ed.). Routledge.
- Beane, J. A. (1997). Curriculum integration: Designing the core of democratic education. Teachers College Press.
- Bruner, J. S. (1960). The process of education. Harvard University Press.
- Davies, M., Fishbein, B., & Kennedy, A. (2024). TIMSS 2023 Technical Report: Methods and Proce-

- dures. International Association for the Evaluation of Educational Achievement. <https://www.iea.nl/publications/technical-reports/timss-2023-technical-report>
- Demirel, Ö., & Kaya, Z. (2017). *Eğitim Bilimine Giriş*. Pegem Akademi Yayıncılık.
- Demirel, Ö. (2023). Eğitimde program geliştirme: Kuramdan uygulamaya. Pegem Akademi.
- Dewey, J. (1902). The school as social center. *The Elementary School Teacher*, 3(2), 73–86.
- Dewey, J. (1938). *Experience and education*. Macmillan.
- Doll, R. (1996). *Curriculum improvement: Decision making and process*. Allyn & Bacon.
- Ertmer, P. A., & Newby, T. J. (2013). Behaviorism, cognitivism, constructivism: Comparing critical features from an instructional design perspective. *Performance Improvement Quarterly*, 26(2), 43–71.
- Küçükahmet, L. (2003). Program geliştirme ve öğretim. Nobel.
- Lee, V. S. (2004). *Teaching and Learning through Inquiry: A Guidebook for Institutions and Instructors*. Stylus Publishing.
- Magnusson, S., Krajcik, J., & Borko, H. (1999). Nature, sources, and development of pedagogical content knowledge for science teaching. In J. Gess-Newsome & N. G. Lederman (Eds.), *Examining pedagogical content knowledge: The construct and its implications for science education* (pp. 95–132). Springer. https://doi.org/10.1007/0-306-47217-1_4
- Maslow, A. H. (1943). A theory of human motivation. *Psychological Review*, 50(4), 370–396.
- Millî Eğitim Bakanlığı. (2018). Güncellenen öğretim programları tanıtım kitapçığı. Ankara.
- Mohanasundaram, K. (2018). Curriculum design and development. *Journal of Applied and Advanced Research*, 3(1), 4–6. <https://dx.doi.org/10.21839/jaar.2018.v3S1.156>
- OECD. (2020). *The future of education and skills 2030*. OECD Publishing. <https://www.oecd.org/education/2030-project/>
- OECD. (2024). *PISA 2022 technical report*. OECD Publishing. <https://eric.ed.gov/?id=ED662988>
- Ornstein, A. C., & Hunkins, F. P. (2018). *Curriculum: Foundations, principles, and issues* (7th ed.). Pearson.
- Park, S., & Oliver, J. S. (2008). Revisiting the conceptualisation of pedagogical content knowledge (PCK): PCK as a conceptual tool to understand teachers as professionals. *Research in Science Education*, 38(3), 261–284. <https://doi.org/10.1007/s11165-007-9049-6>
- Piaget, J. (1972). Desenvolvimento e aprendizagem. *Studying Teaching*, 1–8. Apple.
- Posner, D. (2004). What's wrong with teaching to the test? *Phi Delta Kappan*, 85(10), 749–751. <https://doi.org/10.1177/003172170408501009>
- Redecker, C. (2017). DigCompEdu: Beurteilung der digitalen Kompetenz Lehrende. https://joint-research-centre.ec.europa.eu/system/files/2018-09/digcompedu_leaflet_de_2018-01.pdf
- Rogers, E. (1969). Tonic heart rate: Experiments on the effects of collative variables lead to a hypothesis about its motivational significance. *Journal of Personality and Social Psychology*, 12(3), 211–228. <https://doi.org/10.1037/h0027630>
- Rose, D. H., & Meyer, A. (2002). *Teaching every student in the digital age: Universal design for learning*. ASCD.
- Schwab, J. J. (1964). Structure of the disciplines: Meanings and significances. In G. W. Ford & L. Pugno (Eds.), *The structure of knowledge and the curriculum* (pp. 6–30). Rand McNally.
- Shulman, L. S. (1986). Those who understand: Knowledge growth in teaching. *Educational Researcher*, 15(2), 4–14. <http://www.jstor.org/stable/1175860>
- Sönmez, V. (2008). Program geliştirmede öğretmen elkitabı. Anı Yayıncılık.
- Sönmez, V. (2013). Eğitim programı ve öğretim. Anı Yayıncılık.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. Harcourt Brace.
- Tuncel, İ., & Ayvaz-Tuncel, Z. (2024). The mediating role of attention control dimension of self-regulation in the relationship between academic self-efficacy and academic goal orientation. *Journal of Pedagogical Research*, 8(4), 281–300. <https://doi.org/10.33902/JPR.202430120>

- Tyler, R. W. (1949). Basic principles of curriculum and instruction. University of Chicago Press.
- Varış, F. (1996). Eğitimde program geliştirme: Teori ve teknikler. Alkım Yayınevi.
- Vygotsky, L. S. (1978). Mind in society: The development of higher psychological processes. Cambridge University Press. [Originally published in Russian]
- Windschitl, M. (2002). Framing constructivism in practice as the negotiation of dilemmas: An analysis of the conceptual, pedagogical, cultural, and political challenges facing teachers. Review of Educational Research, 72(2), 131–175. <https://doi.org/10.3102/00346543072002131>